

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΕΚΙΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

15068
16.4.11

Αθήνα 15-04-11

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Θέμα: Σε έξαρση η οργανωμένη «επαιτεία» στη Πάτρα

Γεμάτη από απλωμένα χέρια που ζητάνε εκτός από χρήματα μια τρυφερή ματιά, ενδιαφέρον και υποστήριξη είναι η πόλη της Πάτρας τις τελευταίες ημέρες. Οι ανήλικοι επαίτες αυξάνονται μέρα με τη μέρα πλησιάζοντας προς το Πάσχα και αυτό γίνεται πολύ εύκολα αντιληπτό από τους θαμώνες των καταστημάτων του κέντρου που έρχονται αντιμέτωποι με τα παιδικά μάτια που εκλιπαρούν για λεφτά και τα χεράκια απλωμένα.

Το φαινόμενο της οργανωμένης επαιτείας στην Αχαϊκή πρωτεύουσα γιγαντώνεται καθημερινά και προβληματίζει όχι μόνο το κοινωνικό σύνολο αλλά και τους φορείς και τις αρχές που όμως παρακολουθούν χωρίς να αντιδρούν. Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες οι αρχές γνωρίζουν καλά ότι το σύστημα που εφαρμόζεται και είναι το ίδιο σε όλες τις χώρες όπου το φαινόμενο της επαιτείας έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις. Γονείς και κηδεμόνες εκμεταλλεύονται τα ανήλικα παιδιά τους ή εγγόνια ή ανίψια τους βάζοντας τα να ζητάνε λεφτά και φαγητό από περαστικούς και θαμώνες καταστημάτων. Στη συνέχεια οι εισπράξεις αυτές καταλήγουν στις τσέπες τους όσο για το πληρωμένο φαγητό των ανηλίκων, τις περισσότερες φορές το καταναλώνει η γυναίκα που τα περιμένει σε μια γωνιά παρακάτω. «Βλέπουμε που έρχονται εδώ πολίτες και τους αγοράζουν σουβλάκι και στη συνέχεια αυτά πάνε παρακάτω και το δίνουν σε αυτές που τα περιμένουν. Το έχουμε δει το σκηνικό πολλές φορές» δηλώνουν ιδιοκτήτες καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος από κεντρικές πλατείες της πόλης που βλέπουν καθημερινά αυτά τα παιδιά να τους πλησιάζουν και να τους ζητάνε φαγητό.

Η δομή των επιχειρήσεων επαιτείας παρουσιάζει ποικιλία και ενδιαφέρον. Άλλες είναι οικογενειακές επιχειρήσεις στενού κύκλου, δηλαδή γονείς και παιδιά. Άλλες οικογενειακές επιχειρήσεις, ευρύτερου κύκλου, δηλαδή συγγενικές οικογένειες με συμμετοχή γονέων, παιδιών, εξαδέλφων κ.ο.κ

Δυστυχώς η πολιτεία είναι ανήμπορη ως φαίνεται να αντιδράσει. Το σύστημα που εφαρμόζεται μέχρι σήμερα έχει αποδειχθεί αναποτελεσματικό αφού μπορεί μεν να συλλαμβάνονται για επαιτεία γονείς και κηδεμόνες αυτών των παιδιών ωστόσο μετά την αυτόφωρη διαδικασία που ακολουθείται αφού πρόκειται για πλημμέλημα, τα παιδιά επιστρέφουν στις «οικογένειες» τους. Στο μεταξύ έχουν μείνει για αρκετές ώρες είτε στα γραφεία της αστυνομίας είτε σε κάποιο νοσοκομείο προσωρινά αφού δεν υπάρχει καμία δομή για προσωρινή φιλοξενία. Τα παιδιά αυτά, που είναι ποινικά ανεύθυνα βρίσκονται να παίζουν στα γραφεία των αστυνομικών υπηρεσιών και στους διαδρόμους των νοσοκομείων μέχρι να ολοκληρωθούν οι νομικές διαδικασίες. Είναι γεγονός ότι πριν από χρόνια η ελληνική αστυνομία είχε επισημάνει ότι οι αρμοδιότητες της στον τομέα αυτό είναι περιορισμένες ωστόσο η πολιτεία δεν έχει δείξει μέχρι σήμερα ενδιαφέρον για τη δημιουργία μιας τόσο απαραίτητης δομής.

Κατόπιν αυτών και με δεδομένο ότι η επαιτεία που παρατηρούμε δεν είναι αποτέλεσμα και έκφραση καταστάσεων, π.χ. ανεργίας, φτώχειας κ.ο.κ., που φέρνουν διάφορα άτομα σε κατάσταση απελπισίας, αντιθέτως είναι μια εξαιρετικά κερδοφόρος δραστηριότητα και τα παιδιά αυτά δεν ζητιανεύουν επειδή πεινούν, αλλά επειδή αποτελούν ένα αποτελεσματικό σημείο επαφής ενός διεφθαρμένου επιχειρηματικού κυκλώματος με το καταναλωτικό του κοινό, δηλαδή, τους πολίτες, ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο αρμόδιος υπουργός: Είναι διατεθειμένος να αντιμετωπίσει άμεσα και με τις απαραίτητες ενέργειες τον κοινωνικό αυτό πρόβλημα;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Μιχάλης Β. Μπεκίρης